

Grundlovsforslaget sættes til Forhandling.

la Cour: Det er jo udenfor Forretningsordenen, vi her begynder at behandle Spørgsmaalet om Danmarks Riges Grundlovs Bekræftelse. Ministeriet har haft en mærkværdig Hast med at føre denne Grundlov frem og faa den bekræftet, siden det fik den Aftale med de tre Højremænd om, hvorledes man kunde komme igennem dermed. Der kom en Bestemmelse ind om Fredsvalg. Jeg kan ikke billige, naar den nu eksisterende Grundlovs § 95 forlanger Bekræftelsesvalg, at dette saa skulde være et Fredsvalg. Regeringen og de Rigsdagsmænd, der gaar ind paa stemme derfor, beholder jo ganske vist deres Mandater, de sikrer sig selv, men det er ingenlunde rigtigt ligeoverfor Befolkningen. Hvorfor skulde man forlange Bekræftelsesvalg, naar det ikke var, for at Befolkningen kunde blive oplyst om, hvad det var, der foregik? Men Regeringen har ikke givet Befolkningen Tid til at faa Oplysning, den har jaget paa af alle Kræfter for at faa Bekræftelsesvalget gennemført saa hurtigt som muligt. I en for Landbruget meget ubelejlig Tid har Vælgerne ude i Landet skullet tænke over Grundloven, skønt deres Interesser har været aldeles optagne af deres egen Bedrift i den Tid — Foraaret er jo den travleste Tid for Landbruget.

Jeg ved ikke, om man ikke kunde sige, at det er en usømmelig Maade, hvorpaa Regeringen i denne Sag i det hele taget er gaaet frem med dette Hastværk. Og nu skal vi ogsaa gennemjage denne Historie her i Tinget udenfor Forretningsordenen.

Formanden: Det ærede Medlem vil vel ikke paastaa, at der er gaaet frem paa en usømmelig Maade.

la Cour: Jeg spurgte, om det ikke er en usømmelig Maade, jeg ved det ikke. De Herrer maa dømme derom.

Formanden: Jeg maa paatale Udtrykket, da der deri ligger en Insinuation om, at der er gaaet frem paa en usømmelig Maade.

la Cour: Jeg skal tillade mig at oplyse, hvorledes man gik frem, da vi fik Grundloven af 1866. Den Gang blev der ganske anderledes givet Befolkningen Tid til at sætte sig ind i, hvad det virkelig var, der skulde ske, og der blev ogsaa

givet Rigsdagen ganske anderledes Tid til at overveje, om det, den straks havde foretaget, virkelig var det rigtige, eller om der mulig burde ske Ændringer deri. Grundloven af 1866 blev vedtaget første Gang før Jul 1865. Men den Gang skulde der ske to Bekræftelser. Ved den første Bekræftelse var den nye Grundlov til første Behandling i Landstinget den 25. April, til anden Behandling den 28. April og til tredje Behandling den 3. Maj. I Folketinget var den til første Behandling den 5. Maj, til anden Behandling den 9. Maj — der var til denne Behandling stillet Ændringsforslag — og til tredje Behandling den 5. Juni. Ved den anden Bekræftelse kom Grundloven til første Behandling i Landstinget den 12. Juli, til anden Behandling den 16. Juli og til tredje Behandling den 19. Juli, i Folketinget til første Behandling den 21. Juli, til anden Behandling den 24. Juli og til tredje Behandling den 27. Juli. De Herrer ser heraf, at der den Gang ganske anderledes blev givet Tid til Undersøgelse af Sagen. Der var ogsaa givet Lejlighed til at stille Ændringsforslag for det Tilfælde, at der var nogen, der mente, at der burde ændres paa Grundloven, hvorimod der efter den Maade, hvorpaa Sagen nu jages igennem, aldeles ikke er Tale om, at man egentlig kan faa Befolkningens Mening om Grundloven at vide. Rigsdagen er, efter at den er traadt sammen, akkurat som den var, da den blev opløst. Men den Gang, i 1866, havde vi ogsaa i Regeringen Mænd, der havde en lille Smule Mening om, hvad der tilkom Befolkningen, og som forstod, at der maatte gøres Bestræbelser for, at Folket fik Oplysning om Sagen, og at Rigsdagen fik Tid til, selv efter at Grundloven var vedtaget første Gang, nøje at overveje, om den skulde vedtages eller ikke. Det var nu ikke den eneste Forskel, der var paa Datidens Regering og den nuværende. Det var Mænd, der havde et ganske anderledes Overblik, et ganske anderledes Storsind og Storsyn, tør jeg nok sige, end den nuværende Regering.

Naar vi nu atter skrider til Vedtagelsen af Grundloven, saa er det jo egentlig kun en Gentagelse af den forrige Vedtagelse. Man kan ikke betragte Valget som et Bekræftelsesvalg. Man maa se paa det saaledes, at det er den samme Rigsdag og den samme Regering, der vedtog Grundlovsforslaget forrige Gang, som nu atter træder sammen for at vedtage det igen. Man kunde ligesaa godt i Grundloven af 1866 have sagt: Vi behøver ikke noget Bekræf-